

רשומות

הצעות חוק

ה מ מ ש ל ה

15 בפברואר 2016

1020

ו' באדר א' התשע"ו

עמוד

הצעת חוק הכניסה לישראל (תיקון מס' 26), התשע"ו-2016 528

הצעת חוק הכניסה לישראל (תיקון מס' 26), התשע"ו-2016

1. בחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952¹ (להלן – החוק העיקרי), לפני סעיף 11 יבוא:

"סימן א': ביטול אשרות"

ד ב ר י ה ס ב ר

הבסיס כאשר מבצע העבירה הוא תאגיד. כמו כן מוצע לקבוע קנסות מינימום למלינים ולמעסיקים, בעבירות הבסיס ובעבירות שבנסיבות מחמירות, תוך הבחנה בין אדם פרטי המבצע את העבירה לבין תאגיד. קנסות המינימום ייקבעו בדרך של הוראת שעה.

כמו כן מוצע להוסיף הוראה של חילוט התמורה או שווייה הכספי של התמורה, המתקבלת מביצוע העבירה של מי שהורשע באחת העבירות של הלנה, העסקה או הסעה של תושב זר.

בנוסף, מוצע לקבוע בחוק סמכות להגביל שימוש במקום שבו בוצעו עבירות של הלנה או העסקה. סמכות זאת תינתן טרם הגשת כתב אישום לקצין משטרה מוסמך ל-30 ימים ולאחר הגשת כתב אישום לבית המשפט, עד תום ההליכים המשפטיים. כמו כן מוצע להסמיך את בית המשפט להורות על איסור המשך עיסוק הקשור בעבירה, הן כצעד מניעתי במהלך החקירה והמשפט, והן כצעד עונשי שנוסף על כל עונש אחר המוטל בגזר הדין. כמו כן מוצעים תיקונים נדרשים נוספים לסעיף 12א לחוק.

סעיף 12א לחוק, בנוסחו הנוכחי, כולל ברובו הוראות הנוגעות להסעה שלא כדין, בצד הוראות הנוגעות להעסקה והלנה שלא כדין, אשר היחס ביניהם אינו ברור דיו. מוצע להסדיר מחדש ובאופן בהיר את ההוראות המצויות כיום בסעיף 12א ולהבנות את הפרק השלישי לחוק, כך שייחודו סימנים נפרדים להוראות בעניין הסעה, להוראות הנוגעות להלנה ולהעסקה ולהוראות המינהליות שעניינן הגבלת השימוש במקום או איסור המשך עיסוק.

כך, הוראות הנוגעות להסעה שלא כדין יוסדרו בסימן ג' המוצע, הוראות הנוגעות להלנה ולהעסקה שלא כדין יוסדרו בסימן ה' המוצע, ואילו סימן ו' המוצע יסדיר את החוקה ואת חובות הפיקוח הקיימות כיום בחוק, וכן הוראה בדבר חילוט התמורה של מי שהורשע באחת העבירות של הלנה, העסקה או הסעה של שוהיה בלתי חוקי.

כמו כן מוצע להאריך את הוראת השעה הקובעת את עבירת ההסעה ואת סמכות מטיע במונית לדרוש מסמכים מנוסע, בשנתיים נוספות.

סעיפים כחלק מתיקון סעיף 12א לחוק, והחלוקה המוצעת ו-1 של הפרק השלישי לסימנים בהתאמה כאמור לעיל, מוצע לקבוע את סעיף 11 לחוק תחת הכותרת סימן א' שעניינו ביטול אשרות ואת סעיף 12 לחוק תחת כותרת סימן ב' שעניינו עבירות שונות.

סעיף 12א לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 (להלן – החוק או חוק הכניסה לישראל). קובע איסורים לעניין העסקה, הלנה והסעה של שוהים בלתי חוקיים, במטרה לפגוע בתמריץ הכלכלי שיש למעסיקים, למלינים ולמסיעים בישראל לסייע לשוהים הבלתי חוקיים לשהות בישראל שלא כדין. כניסתם של שוהים בלתי חוקיים המגיעים מיהודה ושומרון פוגעת בריבונות המדינה ויוצרת סכנה ביטחונית, מאחר שבמשך השנים היו שוהים בלתי חוקיים מעורבים בפעולות טרור נגד אזרחי מדינת ישראל.

בתקופה האחרונה חלה החמרה במצב הביטחוני, הכוללת אירועי הפרות סדר, השלכת מטעני חבלה, דקירות ופיגועים כנגד אזרחי ישראל באמצעות סכינים וכלי נשק אחרים. כמו כן, יש מעורבות של שוהים בלתי חוקיים בפעילות טרור כנגד אזרחי ישראל, ובשנים האחרונות חל גידול במספר הפלשתינים השוהים בתחומי מדינת ישראל באופן בלתי חוקי (להלן – ש"חיים). רשויות המדינה נדרשות לתת מענה אופרטיבי לתופעות אלה במטרה להביא למיגורן, במסגרת זאת מוצע לתקן את חוק הכניסה לישראל, כמפורט להלן.

אחת הדרכים לתקיפת תופעת השוהים הבלתי חוקיים, היא ביצוע פעולות אכיפה נגד המסיעים לשב"ח-מסיעים, מלינים ומעסיקים, המקלים על כניסתם של השב"חיים לתחומי ישראל ועל היטמעותם, כאשר בעצם העסקתם ושהייתם של שוהים בלתי חוקיים בישראל כרוכות השלכות כלכליות וחברתיות. מוצע על כן במסגרת תיקון זה, להרחיב את הגדרת המלין או המעסיק ולכלול בה גם מי שעשה מעשה כאמור, בין בעקיפין ובין באמצעות אחר.

כמו כן, על פי התיקון המוצע תוחמר הענישה של מעסיקים ומלינים הפועלים באופן שיטתי ועקבי. כך מוצע להתייחס בחומרה כלפי מי שהלין או העסיק שני תושבים זרים או יותר, או עשה כאמור משך יומיים רצופים או יותר. כמו כן, מוצע להחמיר עם מי שהלין תושב זר והתברר כי עשה כן במטרה להעסיקו. החמרת ענישה דומה נעשתה בחוק שהייה שלא כדין (איסור סיוע)(הוראת שעה)תיקון מס' 13, התש"ע-2010 (ס"ח התש"ע, עמ' 446), כלפי מסיעים של שוהים בלתי חוקיים הפועלים באופן זה.

בשל התמריץ הכלכלי לביצוע עבירות הלנה או העסקה, מוצע להחמיר את הקנסות הקבועים בצד עבירות

¹ ס"ח התשי"ב, עמ' 354; התשע"ד, עמ' 415.

2. אחרי סעיף 11 לחוק העיקרי יבוא:
הוספת כותרת
סימן ב'
"סימן ב': עבירות שונות".
3. אחרי סעיף 12 לחוק העיקרי יבוא:
הוספת כותרת
סימן ג'
"סימן ג': הסעה שלא כדין".
4. בסעיף 12 לחוק העיקרי –
תיקון סעיף 12
- (1) בכותרת השוליים, במקום "הלנה העסקה והסעה" יבוא "הסעה";
- (2) סעיפים קטנים (א) ו-(ב) – בטלים;
- (3) בסעיף קטן (ג)(1), במקום הסיפה החל במילים "לחוק העונשין" יבוא "לחוק העונשין, התשל"ז-1977² (להלן – חוק העונשין); הוראות פסקה זו יעמדו בתוקפן עד יום ט"ו בניסן התשע"ח (31 במרס 2018);
- (4) בסעיף קטן (ד) –
- (א) פסקה (1) – בטלה;
- (ב) בפסקה (2), במקום "כ"א באדר ב' התשע"ו (31 במרס 2016)" יבוא "ט"ו בניסן התשע"ח (31 במרס 2018)";

ד ב ר י ה ס ב ר

(א) מי שהעמיד, בתמורה או שלא בתמורה, מקום לינה לרשותו של תושב זר שנכנס לישראל שלא כדין או שיושב בה שלא כדין, או סייע, בתמורה או שלא בתמורה, לתושב זר כאמור להשיג מקום לינה, דינו, על אף האמור בכל חיקוק – מאסר שנתיים או הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן – חוק העונשין).

(ב) מעביד שהעסיק עובד שהוא תושב זר שאינו רשאי לעבוד בישראל לפי חוק זה, וכן מתווך כוח אדם שתיווך בקשר להעסקתו של עובד כאמור, דינו, על אף האמור בכל חיקוק – מאסר שנתיים או הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין.

(ד) (1) מי שעשה מעשה כאמור בסעיפים קטנים (א), (ב), (ג) או (5ג), והוכחה מודעותו לכך שהלך, העובד, הנוסע או הנוהג, לפי הענין, הוא תושב זר, עליו הראיה שהמעשה נעשה באחת מאלה:

(א) לאחר שבדק שבידי התושב הזר מסמכים, שלפיהם הוא נכנס לישראל כדין ויושב בה כדין או, לענין עבירה לפי סעיף קטן (5ג), מסמכים שלפיהם הוא רשאי לנהוג ברכב בישראל;

(ב) בנסיבות שבהן הוא לא חשד שהתושב הזר נכנס לישראל שלא כדין, שהוא יושב בה שלא כדין, או לענין עבירה לפי סעיף קטן (5ג), בנסיבות שבהן הוא לא חשד שהתושב הזר אינו רשאי לנהוג ברכב בישראל².

(ד) (1) נושא משרה חייב לפקח ולעשות כל שניתן למניעת עבירות כאמור בסעיף זה בידי

סעיפים מוצע לייחד את סימן ג' המוצע להוראות 3 ו-4 הנוגעות להסעה שלא כדין. תופעת הסיוע לתושבים זרים, בעיקר בתחום ההסעה, השתכללה מאוד בשנים האחרונות. לצד מסייעים בודדים יש כיום רשתות מאורגנות שמטרתן הסעת תושבים זרים. מדובר בתופעה שאחת המוטיבציות המרכזיות שלה היא כלכלית. עקב היכרות התושבים הזרים עם ישראל, עם דרכי הכניסה אליה ויכולת ההיטמעות שלהם באוכלוסייה, הם מהווים יעד אטרקטיבי לגיוס והפעלה של גורמי טרור ואמצעי נוח לקידום פעילות טרור, ובשנים האחרונות ניכרת מעורבותם במעשי טרור בין באופן ישיר ובין באופן עקיף.

התופעה של כניסת שוהים בלתי חוקיים, לתחומי מדינת ישראל ושל מעורבותם במעשי טרור, מהווה בעיה חמורה, אשר כלל רשויות אכיפת החוק מתמודדות עמה באופן שוטף. הוראות השעה הקובעות את עבירת ההסעה, והמבחינה כי נהג מונית רשאי לדרוש מנוסע מסמכים שלפיהם הוא נכנס לישראל כדין ויושב בה כדין, הוארכו מומן לזמן, ואת עד יום כ"א באדר ב' התשע"ו (31 במרס 2016).

מאחר שהמצב הביטחוני שהביא לחקיקת הוראת השעה עומד בעינו ולא נראה שינוי בעתיד הקרוב, מוצע להאריך את הוראות השעה בשנתיים נוספות.

כאמור לעיל בחלק הכללי של דברי ההסבר, מוצע להסדיר מחדש ובאופן בהיר את ההוראות המצויות כיום בסעיף 12 לחוק, כך שיוותרו בסעיף זה רק ההוראות הנוגעות להסעה שלא כדין ואילו ההוראות בעניינים אחרים הכלולים כיום באותו סעיף, יועברו לסימנים ה' ו'ו', המוצעים תוך הכנסת שינויים להתאמתן להסדר המוצע. במסגרת זו מוצע לבטל בסעיף 12 לחוק את סעיפים קטנים (א), (ב), (ד)(1) ו-(ד)(3). וזה נוסחם:

² ס"ח התשל"ו, עמ' 226.

- (ג) בפסקה (3), אחרי "הוראות סעיף קטן זה" יבוא "והוראות סעיף 13ב12";
 (5) סעיף קטן (ד3) – בטל;
 (6) בסעיף קטן (ה) –

- (א) במקום הרישה עד המילים "וסעיף 1א12" יבוא "בפרק זה";
 (ב) ההגדרה "מעביד" ו"מתווך כוח אדם" – תימחק.

5. אחרי סעיף 12א לחוק העיקרי יבוא:

"סימן ד': סדרי דין מיוחדים".

6. לפני סעיף 12ג לחוק העיקרי יבוא:

"סימן ה': הלנה והעסקה שלא כדין

הגדרות 12ב1. בסימן זה –

"הממונה על החקירה" – השוטר שמונה להיות אחראי על החקירה, ואם לא מונה אחראי כאמור – השוטר בעל הדרגה הבכירה ביותר החוקר את העבירה;

"מעביד" – לרבות מעסיק, מעסיק בפועל, מתווך כוח אדם וקבלן כוח אדם כהגדרתם בחוק עובדים זרים;

"קצין משטרה מוסמך" – מפקד מחוז או מפקד יחידה ארצית במשטרת ישראל, שהוא בדרגת תת-ניצב ומעלה;

"תובע" – כמשמעותו בסעיף 12 לחוק סדר הדין הפלילי.

12ב2. (א) אלה דינם, על אף האמור בכל חיקוק – מאסר שנתיים או הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין:
 הלנה והעסקה שלא כדין

ד ב ר י ה ס ב ר

החקירה ואם לא מונה אחראי כאמור, השוטר בעל הדרגה הבכירה ביותר החוקר את העבירה יהיה הממונה.

להגדרה "מעביד" – מוצע לתקן את ההגדרה של מעביד ולהרחיבה כך שתכלול גם מעסיק בפועל, מתווך כוח אדם וקבלן כוח אדם, כהגדרתם בחוק עובדים זרים, התשמ"א-1981.

כמו כן נקבעו בסעיף זה הגדרות ל"קצין משטרה מוסמך" ול"תובע".

לסעיף 2ב12 המוצע

מוצע לקבוע בסעיף העבירה כי בגדר מלין או מעסיק ייכלל גם מי שביצע את העבירה בעקיפין או במישרין, או באמצעות אחר המועסק על ידו או מטעמו.

מוצע לקבוע כהוראת שעה לתקופה של שנתיים, כי קנס לפי סעיף זה לא יפחת מ-5,000 שקלים חדשים. מטרת קנס המינימום להגביר את ההרתעה מביצוע עבירות של הלנה והעסקה שלא כדין של תושב זה.

מוצע להחמיר את הענישה הכספית על תאגידיים בעבירות של העסקה והלנה שלא כדין ולקבוע כי במקרה שבו נעברה עבירה בידי תאגיד יהיה הקנס פי ארבעה מהקנס הקבוע כיום בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין.

התאגיד או בידי עובד מעובדיו; המפר חובתו האמורה, דינו – הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין;

(2) נעברה העבירה לפי סעיף זה בידי תאגיד או בידי עובד מעובדיו, חוקה היא כי נושא המשרה הפר את חובתו לפי פסקה (1), אלא אם כן הוכיח שעשה כל שניתן כדי למנוע את העבירה; לענין סעיף זה, "נושא משרה" – מנהל פעיל בתאגיד, שותף, למעט שותף מוגבל, או פקיד האחראי מטעם התאגיד על התחום שבו נעברה העבירה.

5 סעיף מוצע לייחד סימן נפרד להוראות הנוגעות לסדרי הדין המיוחדים הקיימים בחוק כיום.

6 סעיף מוצע לייחד סימן להוראות הנוגעות להעסקה ולהלנה שלא כדין ולקבוע הוראות כמפורט להלן:

לסעיף 12ב1 המוצע

בסעיף זה מוצעות הגדרות חדשות למונחים המשמשים בסימן ה' המוצע:

להגדרה "הממונה על החקירה" – מוצע לקבוע כי הממונה על החקירה הוא השוטר שמונה להיות האחראי על

(1) מי שמעמיד, בתמורה או שלא בתמורה, מקום לינה לרשותו של תושב זר שנכנס לישראל שלא כדין או שיושב בה שלא כדין, או מסייע בתמורה או שלא בתמורה, לתושב זר כאמור להשיג מקום לינה, והכול בין במישרין ובין בעקיפין, בין בעצמו ובין על ידי אחר המועסק על ידו או מטעמו;

(2) מעביד המעסיק עובד שהוא תושב זר שאינו רשאי לעבוד בישראל לפי חוק זה, בין במישרין ובין בעקיפין, בין בעצמו ובין על ידי אחר המועסק על ידו או מטעמו.

(ב) נעברה עבירה לפי סעיף (א) בידי תאגיד, דינו – קנס פי ארבעה מהקנס הקבוע בסעיף 61א(3) לחוק העונשין.

(ג) קנס המוטל לפי סעיף קטן (א) לא יפחת מ־5,000 שקלים חדשים, אלא אם כן החליט בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להקל בעונש; הוראות סעיף קטן זה יעמדו בתוקפן עד יום ט"ו בניסן התשע"ח (31 במרס 2018).

(ד) קנס המוטל על תאגיד לפי סעיפים קטנים (א) ו-(ב) לא יפחת מ־20,000 שקלים חדשים, אלא אם כן החליט בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להקל בעונש; הוראות סעיף קטן זה יעמדו בתוקפן עד יום ט"ו בניסן התשע"ח (31 במרס 2018).

31ב2. (א) נעברה עבירה לפי סעיף 2ב12(א) באחת מהנסיבות המנויות להלן, דינו של עובר העבירה – מאסר ארבע שנים או הקנס הקבוע בסעיף 61א(4) לחוק העונשין:

הלנה והעסקה
בנסיבות מחמירות

(1) הלנה או העסקה כאמור בסעיף 2ב12(א), של שני תושבים זרים או יותר;

(2) הלנה או העסקה של תושב זר כאמור בסעיף 2ב12(א), למשך יומיים רצופים או יותר;

(3) הלנה של תושב זר כאמור בסעיף 2ב12(א) במטרה להעסיקו.

ד ב ר י ה ס ב ר

יותר והלנה לצורכי העסקה. נסיבה אחרונה זו עניינה במקרים שבהם המליץ התכוון להעסיק את התושב הזר, אך טרם העסיקו בפועל.

מוצע להחמיר את עונשם של מעסיקים ומלינים בנסיבות המחמירות שנקבעו, ולהעמידו על ארבע שנות מאסר ובכך לשנות את הגדרת העבירה מעוון לפשע. בהתאמה, מוצע לקבוע לעבירה שנעברה בנסיבות מחמירות כאמור את הקנס הקבוע בסעיף 61א(4) לחוק העונשין, שעומד כיום על 226,000 שקלים חדשים. במקרה שנעברה העבירה על ידי תאגיד, מוצע לקבוע כי העונש יעמוד על כפל הקנס האמור.

התשל"ז–1977 (להלן – חוק העונשין), שעומד כיום על 75,300 שקלים חדשים. כמו כן מוצע כי כהוראת שעה לתקופה של שנתיים, קנס לפי סעיף זה לא יפחת מ־20,000 שקלים חדשים, אלא אם כן החליט בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להקל בעונש.

לסעיף 31ב2 המוצע

במסגרת האמצעים להחמרה בענישה כלפי מעסיקים ומלינים של שוהים בלתי חוקיים, מוצע לקבוע נסיבות מחמירות לביצוע עבירות אשר בהתקיימן יושט עונש חמור יותר על מבצע העבירה. הנסיבות המחמירות כאמור הן אלה: העסקה או הלנה של שני תושבים זרים או יותר, הלנה או העסקה של תושב זר למשך יומיים רצופים או

(ב) נעברה עבירה לפי סעיף קטן (א) בידי תאגיד, דינו – כפל הקנס הקבוע בסעיף זה.

(ג) קנס המוטל לפי סעיף קטן (א) לא יפחת מ־10,000 שקלים חדשים, אלא אם כן החליט בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להקל בעונש; הוראות סעיף קטן זה יעמדו בתוקפן עד יום ט"ו בניסן התשע"ח (31 במרס 2018).

(ד) קנס המוטל על תאגיד לפי סעיף זה לא יפחת מ־40,000 שקלים חדשים, אלא אם כן החליט בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להקל בעונש; הוראות סעיף קטן זה יעמדו בתוקפן עד יום ט"ו בניסן התשע"ח (31 במרס 2018).

4.ב12. צו מינהלי להגבלת שימוש במקום (א) היה לקצין משטרה מוסמך יסוד סביר להניח כי מקום משמש לביצוע עבירה לפי סעיפים 2ב12 או 3ב12, וכן יסוד סביר לחשש שהמקום ימשיך לשמש לביצוע עבירה כאמור אם לא יוגבל השימוש במקום באופן מידי, רשאי הוא לתת צו להגבלת השימוש במקום, לתקופה שיקבע בצו, ורשאי הוא להאריך את תוקפו של הצו לתקופות נוספות, ובלבד שסך כל התקופות לא יעלה על 30 ימים (בסעיף זה – צו הגבלת שימוש במקום).

(ב) עותק של צו הגבלת שימוש במקום יוצג במקום שעליו הוא חל ויומצא לבעלים של המקום ולמחזיק במקום אם ניתן לאתרום בשקידה סבירה בנסיבות העניין.

(ג) ניתן צו הגבלת שימוש במקום, רשאי מי שרואה עצמו נפגע מהצו לפנות לקצין משטרה מוסמך בבקשה לטעון לפניו את טענותיו בעניין; שימוע כאמור יתקיים בהקדם האפשרי.

(ד) הרואה את עצמו נפגע מצו הגבלת שימוש במקום רשאי לערער עליו לבית המשפט, שיהיה מוסמך לבטלו או לשנות תנאים בו.

5.ב12. צו שיפוטי להגבלת שימוש במקום (א) בית משפט רשאי, על פי בקשה בכתב של הממונה על החקירה, לצוות על הארכת תוקפו של צו הגבלת שימוש במקום שניתן לפי סעיף 4.ב12, לתקופה נוספת שלא תעלה על 60 ימים, אם שוכנע כי הגבלת השימוש במקום חיונית למניעת המשך ביצוע העבירה שבשלה הוצא הצו, ורשאי הוא לחזור ולצוות כאמור מזמן לזמן.

(ב) הוגש כתב אישום בעבירה לפי סעיפים 2ב12 או 3ב12, רשאי בית המשפט, לבקשת תובע –

ד ב ר י ה ס ב ר

לסעיפים 4ב12 עד 8ב12 המוצעים

מוצע לקבוע סמכות לקצין משטרה מוסמך להורות על הגבלת השימוש במקום המשמש לביצוע עבירות הלנה או העסקה, בהתקיים התנאים הקבועים בסעיף, וזאת לתקופות המצטברות לכדי תקופת זמן של עד 30 ימים. בית המשפט רשאי להאריך צו כאמור לתקופה נוספת של

כמו כן מוצע לקבוע כהוראת שעה לתקופה של שנתיים, כי קנס המוטל על מבצע עבירת הלנה או העסקה בנסיבות מחמירות, לא יפחת מ־10,000 שקלים חדשים אם נעברה העבירה על ידי יחיד, ולא יפחת מ־40,000 שקלים חדשים אם נעברה על ידי תאגיד. כל זאת, אם לא החליט בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להקל בעונש.

- (1) אם ניתן בקשר לעבירה צו הגבלת שימוש במקום לפי סעיף 4ב12 – לצוות על הארכת תוקפו של הצו עד תום ההליכים או עד למועד מוקדם יותר שיקבע;
- (2) אם לא ניתן בקשר לעבירה צו הגבלת שימוש במקום לפי סעיף 4ב12 – לתת צו הגבלת שימוש במקום עד תום ההליכים או עד למועד מוקדם יותר שיקבע.
- (ג) הוגשה בקשה להארכת תוקפו של צו הגבלת שימוש במקום לפי סעיף קטן (א) או ב(1) יתקיים הדיון בבקשת ההארכה בהקדם האפשרי, והצו המקורי יישאר בתוקפו לתקופה נוספת של 30 ימים מתום התקופה שעליה הורה הקצין המוסמך, אלא אם כן קבע בית המשפט אחרת.
- (ד) בית המשפט רשאי לדון מחדש בצו הגבלת שימוש במקום שנתן אם ראה כי הדבר מוצדק בשל נסיבות שהשתנו או עובדות שהתגלו לאחר מתן הצו.
- (ה) הממונה על החקירה, תובע, בעלים של מקום או מחזיק בו, רשאים לערער על החלטת בית משפט לפי סעיף זה בתוך 30 ימים ממועד מתן ההחלטה, לפני בית משפט שלערעור אשר ידון בערעור בשופט אחד.

שיקולים למתן צו הגבלת שימוש במקום 6.12. בבוא קצין משטרה מוסמך או בית משפט לתת צו הגבלת שימוש במקום לפי סעיפים 4ב12 או 5ב12, ישקול בין השאר את אלה:

- (1) ביצוע עבירות קודמות במקום;
- (2) ידיעת הבעלים של המקום או המחזיק בו על ביצוע עבירה במקום או על הכוונה לבצע עבירה במקום;
- (3) מידת הפגיעה שתיגרם לבעלים של המקום או למחזיק בו מהוצאת הצו.

7.12. צו הגבלת שימוש במקום לפי סעיפים 4ב12 או 5ב12, יקבע תנאים, הגבלות או איסורים על השימוש במקום, לרבות סגירת המקום לתקופה הנקובה בצו, והכול במידה שלא תעלה על הנדרש בנסיבות העניין כדי למנוע המשך ביצוע עבירה במקום.

ד ב ר י ה ס ב ר

תובע, בעלים של מקום או מחזיק בו יהיו רשאים לערער על צו כאמור בתוך 30 ימים.

בשל הצורך לאזן בין חומרת העבירה, הסיכון לציבור והפגיעה הצפויה מסגירת המקום לבעלי המקום, למחזיק בו או לצדדים שלישיים, קובעת הצעת החוק הוראות המתוות את השיקולים שאליהם יש להידרש בהוצאת הצו והוראות באשר לתוכנו של הצו. כמו כן מעניקה ההצעה סמכות להשתמש בכוח סביר מקרים הנדרשים לביצוע הצו.

עד 60 ימים נוספים ולהמשיך להאריכה מוזמן לזמן. ההצעה קובעת זכות שימוע לאחר הוצאת הצו וכן זכות ערעור לבית המשפט על צו זה.

כמו כן, הוסמך בית המשפט, עם הגשת כתב האישום, לצוות על הגבלת השימוש במקום ששימש לביצוע עבירה או להורות על הארכת תוקף צו שניתן מלכתחילה על ידי קצין משטרה מוסמך עד תום ההליכים במשפט, או עד מועד מוקדם יותר שיקבע. על פי המוצע, ממונה על חקירה,

ביצוע צו הגבלת שימוש במקום
8.ב12. ניתן צו הגבלת שימוש במקום לפי סעיפים 4ב12 או 5ב12, רשאי שוטר להיכנס למקום שלגביו ניתן הצו ולנקוט אמצעים סבירים, לרבות שימוש בכוח, הדרושים כדי להבטיח את קיום הצו.

צו איסור המשך עיסוק
9.ב12. (א) בית משפט רשאי, על פי בקשה בכתב של הממונה על החקירה, לצוות על איסור המשך עיסוק של מי שחשוד בביצוע עבירה כאמור בסעיפים 2ב12 או 3ב12, בעיסוק הקשור בעבירה, כאשר מתקיים יסוד סביר לחשש שהמשך העיסוק מהווה סכנה לביטחון הציבור או עלול להקל על ביצוע עבירה דומה, וזאת לתקופה שיקבע בצו, ורשאי הוא להאריך את תקפו של הצו לתקופות נוספות, ובלבד שסך כל התקופות לא יעלה על 30 ימים.

(ב) הוגש כתב אישום בעבירה לפי סעיפים 2ב12 או 3ב12, רשאי בית המשפט לבקשת תובע, לתת צו איסור המשך עיסוק כאמור בסעיף קטן (א) עד תום ההליכים או עד למועד מוקדם יותר שיקבע, אם שוכנע כי קיים יסוד סביר לחשש שהמשך העיסוק הקשור בעבירה מהווה סכנה לביטחון הציבור או עלול להקל על ביצוע עבירה דומה.

(ג) הממונה על החקירה, תובע וחשוד או נאשם שניתן נגדו צו לפי סעיפים קטנים (א) או (ב), רשאים לערער על החלטת בית משפט לפי סעיפים קטנים (א) או (ב), בתוך 30 ימים ממועד מתן ההחלטה, לפני בית משפט שלערעור אשר ידון בערעור בשופט אחד.

הטלת עונש של איסור המשך עיסוק
10.ב12. הורשע אדם או תאגיד בעבירה לפי סעיפים 2ב12 או 3ב12, רשאי בית המשפט, נוסף על כל עונש אחר, להטיל עליו איסור על המשך עיסוק בעיסוק הקשור בעבירה, וזאת לתקופה שלא תעלה על שישה חודשים.

סמכות מקומית ועניינית במתן צווים
11.ב12. (א) הוראות סעיפים 2 ו-3 לחוק המעצרים, לענין סמכות מקומית ועניינית של בתי משפט, יחולו לענין הליכים לפי סעיפים 4ב12 עד 9ב12.

ד ב ר י ה ס ב ר

את המשך העיסוק, תהיה נתונה לבית המשפט המוסמך לדרון לפי סעיפים 2 ו-3 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996.

השגה על החלטה מינהלית של קצין משטרה תוגש לבית משפט השלום שלו הסמכות המקומית לדרון בעבירה, וערעור על החלטת בית משפט השלום יוגש לבית המשפט המחוזי שלו הסמכות המקומית לדרון בעבירה, שידון בערעור בדרן יחיד.

הליכים למתן צו לסגירת מקום וצו איסור עיסוק, אינם זהים בטיבם להליך פלילי רגיל ויש להם גם מאפיינים מינהליים. משכך, כדי שלא לפגוע בהוגנות ההליך הפלילי העיקרי, ולאפשר לשופט הדרן בצו לשקול את כל השיקולים הרלוונטיים להליך זה, מוצע לקבוע כי דיון בצו כאמור

לסעיפים 9ב12 ו-10ב12 המוצעים

מוצע להסמיך את בית המשפט להורות על איסור המשך עיסוק הקשור בעבירה, של מי שחשוד בביצועה, הן בשלב החקירה והן לאחר הגשת כתב האישום, וזאת כצעד מניעתי אם שוכנע בית המשפט כי קיים יסוד סביר לחשש שהמשך העיסוק יסכן את ביטחון הציבור או יקל על ביצוע עבירה דומה. כמו כן מוצע להסמיך את בית המשפט להטיל בגור הדין, נוסף על כל עונש אחר, איסור על המשך עיסוק הקשור בעבירה לתקופה שלא תעלה על שישה חודשים.

לסעיף 11ב12 המוצע

מוצע לקבוע כי הסמכות המקומית והעניינית בדיון הנערך בנוגע לצווים המגבילים את השימוש במקום או

(ב) בקשה לפי סעיפים 5ב12(ב) או 9ב12(ב), תידון ככל האפשר לפני שופט שאינו דן באישום.

סימן ו': הוראות שונות

12ב12. המפר הוראות צו שניתן לפי סעיפים 4ב12 או 5ב12, דינו – מאסר שנתיים.

הפרת צו הגבלת שימוש במקום

13ב12. מי שעשה מעשה כאמור בסעיפים 12א(ג) או 5ג), 2ב12 או 3ב12, והוכחה מודעותו לכך שהלך, העובד, הנוסע או הנוהג, לפי העניין, הוא תושב זר, עליו הראיה שהמעשה נעשה באחת מאלה:

חזקה

(1) לאחר שבדק שבידי התושב הזר מסמכים, שלפיהם הוא נכנס לישראל כדין ויושב בה כדין או, לעניין עבירה לפי סעיף 12א(5ג), מסמכים שלפיהם הוא רשאי לנהוג ברכב בישראל;
(2) בנסיבות שבהן הוא לא חשד שהתושב הזר נכנס לישראל שלא כדין, שהוא יושב בה שלא כדין, או לעניין עבירה לפי סעיף 12א(5ג), בנסיבות שבהן הוא לא חשד שהתושב הזר אינו רשאי לנהוג ברכב בישראל.

14ב12. (א) נושא משרה חייב לפקח ולעשות כל שניתן למניעת עבירות כאמור בסעיפים 12א, 2ב12 ו-3ב12 בידי התאגיד או בידי עובד מעובדיו; המפר חובתו האמורה, דינו – הקנס הקבוע בסעיף 61א(2) לחוק העונשין;

חובת פיקוח של נושא משרה

(ב) נעברה עבירה לפי סעיפים 12א, 2ב12 ו-3ב12 בידי תאגיד או בידי עובד מעובדיו, חזקה היא כי נושא המשרה הפר את חובתו לפי סעיף קטן (א), אלא אם כן הוכיח שעשה כל שניתן כדי למנוע את העבירה; לענין סעיף זה, "נושא משרה" – מנהל פעיל בתאגיד, שותף, למעט שותף מוגבל, או פקיד האחראי מטעם התאגיד על התחום שבו נעברה העבירה.

ד ב ר י ה ס ב ר

הוא בדק את מסמכי התושב הזר, או לא חשד בתושב הזר שהוא נכנס לישראל או יושב בה שלא כדין או שאינו רשאי לנהוג ברכב בישראל. הוראות סעיף מוצע זה כלולות כיום בסעיף 12א(ד) לחוק, אך במסגרת התיקון בוצעו שינויים נדרשים בהוראות אלה כדי שיתאמו את ההסדר המוצע, והם הועברו לסעיף חדש בסיומן ו' המוצע.

לסעיף 14ב12 המוצע

סעיף זה קובע את חובת הפיקוח של נושא משרה למניעת ביצוע של עבירות המנויות בפרק השלישי לחוק. הוראה זו כלולה כיום בסעיף 12א(ד3) לחוק, במסגרת התיקון בוצעו בה שינויים נדרשים בהפניות לסעיפים לצורך התאמתה להסדר המוצע, והיא הועברה לסעיף חדש בסיומן ו' המוצע.

לאחר הגשת כתב האישום, ייעשה ככל האפשר לפני שופט שאינו דן באישום.

לסעיף 12ב12 המוצע

מוצע לקבוע כי מי שמפר צו הגבלת שימוש במקום שניתן לפי סעיפים 4ב12 או 5ב12 המוצעים, דינו יהיה – מאסר שנתיים.

לסעיף 13ב12 המוצע

סעיף זה קובע חזקה ביחס לביצוע עבירות של הלנה, העסקה והסעה שלא כדין ומתן רשות לנהוג, הנסמכת על הוכחת מודעותו של הנאשם לכך שהאדם אותו הלין, העסיק או הסיע, או נתן לו רשות לנהוג ברכב, הוא תושב זר. בהתקיים החזקה, עובר נטל הראיה לנאשם להוכיח כי

- חילוט 15ב12. הורשע אדם בעבירה לפי סעיפים 12א, 22ב או 3ב12, יצווה בית המשפט כי נוסף על כל עונש תחולט התמורה שקיבל או שווייה הכספי”
7. בסעיף 12 לחוק העיקרי, במקום “סעיפים 12א(א) ו-12ב(ב)” יבוא “סעיפים 22ב ו-3ב12”.
8. בסעיף 12 לחוק העיקרי, במקום “ביצוע סעיף 12” יבוא “ביצוע סימנים ג’ ו-ה”, במקום “ביצוע סעיף 12א(א) ו-12ב(ב)” יבוא “ביצוע סעיפים 22ב ו-3ב12” ובמקום “או מתווך כוח אדם” יבוא “כהגדרתו בסעיף 12”.
9. בחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ”ב-1982,³ בתוספת הראשונה א’, בחלק ב’, אחרי פרט (27) יבוא:
- “(28) עבירות לפי סעיף 3ב12 לחוק הכניסה לישראל, התשי”ב-1952.”

ד ב ר י ה ס ב ר

- לסעיף 15ב12 המוצע**
- מוצע לקבוע הוראת חילוט חובה לתמורה או לשווייה הכספי של תמורה שהתקבלה בעבור הלנה, העסקה או הסעה שלא כדין, וזאת לצורך “הוצאת בלעו של גולן מפיו” וכדי ש”לא יצא חוטא נשכר”. באופן זה דמי ההסעה או ההלנה או שוויים יחולטו וכן תחולט כל תמורה או טובת הנאה (או שווייה הכספי) שהתקבלה בידי המעסיק.
- סעיף 8** מוצע להרחיב את המונח מעביד כך שיכלול מעסיק, מעסיק בפועל, וקבלן כוח אדם בדומה להגדרות הקיימות בחוקי העבודה. הרחבה זו, בצירוף ההרחבה הקבועה בסעיפי העבירה למבצע העבירה, נועדה להבהיר כי החובות לגבי מעסיק חלות על מי שמעסיק בפועל, מלין, או מסיע שוהה בלתי חוקי, בעצמו או באמצעות אחר מטעמו.
- סעיף 9** מוצע לתקן את חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ”ב-1982, באופן שעבירות לפי חוק הכניסה לישראל ייוספו לרשימת העבירות שבטיפול התביעה המשטרתית שבחלק ב’ לתוספת הראשונה א’, שכן מדובר בעבירות שהתביעה המשטרתית מתמחה בטיפול בהן.
- סעיף 7** כחלק מהתיקון המוצע ובשל שינויו המבני של סעיף 12א, מוצע להתאים את ההפניות למספרי הסעיפים כך שיתאמו את ההסדר המוצע.

³ ס”ח התשמ”ב, עמ’ 43; התשע”ו, עמ’ 358.

